

ข้อมูลโดยสรุปเกี่ยวกับการดำเนินงานเกี่ยวกับคดีพิพาทที่บริษัทฯ มีกับสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่องเดิม:

30 มกราคม 2547 คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อพิพาทในประเด็นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไม่ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรค 4 จนเป็นเหตุให้บริษัทฯ ได้รับผลกระทบและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชดเชยความเสียหายให้กับ บริษัทฯ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- ให้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินคืนให้แก่บริษัทฯ จำนวน 20 ล้านบาท
- ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ ให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท โดยไม่ต้องชำระเงินขั้นต่ำส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีอีก และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเป็นอัตราร้อยละจากเดิมลงเหลืออัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาท จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป
- ให้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทฯ ได้ชำระโดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่บริษัทฯ จำนวน 570 ล้านบาท
- ให้บริษัทฯ สามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ แต่บริษัทฯ จะต้องเสนอ รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

ซึ่งตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อที่ 15 ระบุว่า “ให้คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุด และผูกพันคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่าย” และ ข้อบังคับของสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ข้อ 30 ถือว่าคำชี้ขาดมีผลตั้งแต่วันที่คู่พิพาทได้รับสำเนาคำชี้ขาด ซึ่งกรณีของบริษัทฯ และ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับทราบคำชี้ขาดพร้อมกันในวันที่ 30 มกราคม 2547 ต่อมา เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลาง เพื่อให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

9 พฤษภาคม 2549 ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวทั้งฉบับ ซึ่งบริษัทฯ ได้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2549

13 ธันวาคม 2549 ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการฉบับลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งฉบับ เนื่องจากมีคำวินิจฉัยว่าเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรค 4 ไม่ได้ผ่านการนำเสนอคณะรัฐมนตรี จึงไม่มีผลผูกพัน และมีผลทำให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการถูกยกเลิกไป บริษัทฯ จึงต้องกลับไปปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิมตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรค 1 ในเรื่องการชำระค่าตอบแทนให้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ ปีละ 1,000 ล้านบาท หรืออัตราร้อยละ 44 ของรายได้แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า และมีผลทำให้บริษัทฯ ต้องกลับไปปฏิบัติตามข้อ 11 วรรคหนึ่งที่กำหนดให้รายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์

จะต้องรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่างเวลา 19.00-21.30 น. จะต้องใช้สำหรับรายการประเภทนี้เท่านั้น โดยบริษัทฯ ได้เริ่มใช้ผังรายการที่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อ 11 วรรคหนึ่งแล้ว ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 เป็นต้นมา

14 ธันวาคม พ.ศ. 2549 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ขอให้บริษัทดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้บริษัทดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11
2. ให้บริษัทชำระเงินส่วนต่างของค่าอนุญาตให้ดำเนินการขึ้นต่ำตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ สำหรับปีที่ 9 (งวดที่ 7) จำนวน 670 ล้านบาท ปีที่ 10 (งวดที่ 8) จำนวน 770 ล้านบาท และปีที่ 11 (งวดที่ 9) จำนวน 770 ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,210 ล้านบาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี โดยคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระล่าช้า
3. ให้บริษัทชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะได้รับในปีนั้น ๆ โดยคิดเป็นรายวัน ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง จากกรณีที่บริษัทดำเนินการเรื่องผังรายการไม่เป็นไปตามข้อ 11 วรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้เรียกเรื่องมาเป็นจำนวนเงิน 97,760 ล้านบาท (บริษัทฯ ได้ดำเนินการปรับผังรายการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2549)

ทั้งนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่าหากบริษัทฯ ไม่ชำระเงินจำนวนดังกล่าวภายใน 45 วัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือแจ้ง (วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2549) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ และข้อกฎหมายต่อไป

21 ธันวาคม พ.ศ. 2549 บริษัทฯ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. บริษัทฯ ได้ดำเนินการปรับผังรายการให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา
2. บริษัทฯ มิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการตามที่อ้างถึง เนื่องจากบริษัทฯ ได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งคำชี้ขาดดังกล่าวมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ดังนั้นบริษัทฯ จึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างดังกล่าวในช่วงระยะเวลาตั้งแต่อนุญาโตตุลาการชี้ขาดจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา
3. บริษัทฯ ไม่เห็นพ้องกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กรณีที่ต้องจ่ายค่าปรับจำนวน 97,760 ล้านบาท และการกำหนดให้บริษัทฯ ชำระค่าปรับดังกล่าวภายใน 45 วัน ด้วยเหตุผลดังนี้
  - 3.1 บริษัทฯ มิได้ปฏิบัติผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “ให้คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการมีผลผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย” ดังนั้นการ

ดำเนินการปรับผังรายการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา และข้อ 30 วรรคท้ายของข้อบังคับสำนักงานศาลยุติธรรมและมาตรา 70 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น การดำเนินการของบริษัทฯ จึงเป็นการกระทำโดยชอบตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกฎหมายแล้ว

- 3.2 เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำข้อพิพาทเสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการและให้วินิจฉัยชี้ขาด ตามที่กล่าวมาในข้อ 3.1 หากปรากฏว่าบริษัทฯ เป็นฝ่ายผิดสัญญา สิทธิของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะมีขึ้นหลังจากกระบวนการยุติข้อพิพาทได้ถึงที่สุดแล้ว
- 3.3 ศาลปกครองได้จัดทำเอกสาร “ข่าวศาลปกครอง” ครั้งที่ 78/2549 ฉบับลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ระบุถึงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีของบริษัทฯ โดยมีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีเกี่ยวกับค่าปรับคู่สัญญาต้องว่ากล่าวกันเอง หากตกลงไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ”
- 3.4 ดอกเบี้ยและค่าปรับจากการดำเนินการปรับผังรายการนั้นยังไม่มีข้อยุติ เนื่องจากไม่ใช่ประเด็นพิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นหากคู่สัญญามีข้อขัดแย้งและไม่สามารถทำความเข้าใจความตกลงกันได้ก็ต้องเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ซึ่งกำหนดว่า “หากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญาระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กับผู้เข้าร่วมงาน (บริษัท) คู่สัญญาตกลงแต่งตั้งคณะอนุญาโตตุลาการทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทโดยคำตัดสินของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่สุดและผูกพันคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย”

บริษัทฯ และที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทฯ เห็นว่าการคำนวณค่าปรับจากการปรับผังรายการตามวิธีของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ดังกล่าวข้างต้นไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ซึ่งหากบริษัทฯ เข้าขายจะต้องเสียค่าปรับ การคิดคำนวณค่าปรับควรจะเป็นจำนวนเงินในอัตราไม่เกินกว่า 274,000 บาทต่อวัน มิใช่ 100 ล้านบาทต่อวันตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวอ้าง ดังนั้นไม่ว่ากรณีจะเป็นอย่างไร หากจะมีภาระค่าปรับ โดยนับตั้งแต่ วันที่บริษัทฯ ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำตัดสินตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวอ้าง (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2547 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2549) การคิดคำนวณค่าปรับในช่วงเวลาดังกล่าวจึงไม่ควรจะเกินไปกว่าจำนวน 268 ล้านบาท มิใช่ 97,760 ล้านบาท ตามวิธีคำนวณที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้ชำระและนำมาใช้เป็นเหตุบอกเลิกสัญญาแต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรียกร้องดอกเบี้ยของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างบริษัทฯ และที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทฯ มีความเห็นว่าในช่วงระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ในการต้องชำระ และ บริษัทฯ ไม่ได้ผิดนัดการชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการแต่อย่างใด เนื่องจากบริษัทฯ ได้ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการรายปีจำนวน 230 ล้านบาท ตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายแล้วตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15 ในช่วงเวลาที่คำชี้ขาดยังมีผลบังคับใช้โดยที่บริษัทมิได้ผิดนัดชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการและ/หรือชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ล่าช้า อีกทั้งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ยังไม่เคยใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลในการขอคุ้มครองเพื่อระงับมิให้บริษัทฯ ปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในช่วงเวลา

ดังกล่าวแต่ประการใด ดังนั้นบริษัทฯ จึงไม่มีภาระดอกเบี้ยของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่มีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยของค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างในระหว่างที่ค่าชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการยังคงมีผลผูกพันทางกฎหมายอยู่ อีกทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่มีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการยังไม่มีผลบังคับ เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างที่บริษัทฯ ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด และ ศาลปกครองสูงสุดยังไม่มีคำพิพากษาในขณะนั้น

4 มกราคม 2550 บริษัทฯได้ยื่นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นคดีหมายเลขดำที่ 1/2550 ส่วนเรื่องค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาทนั้น บริษัทฯมีความเห็นว่า เพื่อเป็นการประนีประนอมให้การดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ เป็นไปโดยราบรื่น และมีให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี บอกลีกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันจะมีผลกระทบต่อกิจการของบริษัทฯ บริษัทฯจึงได้ตัดสินใจเสนอเงื่อนไขขอประนีประนอมโดยเสนอแนวทางการจ่ายเงิน 2,210 ล้านบาท หลายแนวทางโดยทุกแนวทางมีเงื่อนไขให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เข้าร่วมกันยื่นข้อพิพาทอนุญาโตตุลาการเพื่อให้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีค่าปรับและดอกเบี้ยค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ปฏิเสธเงื่อนไขการให้สถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดหนี้และปฏิเสธแนวทางการชำระเงินค่านุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวทุกแนวทางในการประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ **31 มกราคม 2550**

2 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทฯได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยเสนอ แนวทางการประนีประนอมในการแก้ปัญหาข้อพิพาท โดยเสนอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รับชำระเงินค่านุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขขอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ กรณีค่าปรับและ ดอกเบี้ย ตามข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 15

13 กุมภาพันธ์ 2550 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอขอประนีประนอมของบริษัทฯดังกล่าวอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นนับแต่วันที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัทฯ บริษัทฯจึงไม่มีภาระผูกพันใด ๆ ในข้อเสนอบริษัทฯที่มีต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อีกต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา 357 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2550 โดยศาลปกครองกลางได้วินิจฉัยว่า ประเด็นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อ้างว่า บริษัทฯ ยอมรับว่าเป็นหนี้ค่านุญาตให้ดำเนินการค้างชำระอยู่จำนวน 2,210 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย รับฟังไม่ได้ว่าบริษัทฯยอมรับสภาพหนี้เพราะเป็นข้อเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหาหลายแนวทางซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติจึงถือเป็นข้อพิพาทที่ต้องนำเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการตามสัญญาเข้าร่วมงาน

20 กุมภาพันธ์ 2550 บริษัทฯได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวเป็นกรณีฉุกเฉินใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. บริษัทฯขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งระงับการใช้สิทธิบอกลีกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่บริษัทฯยังมิได้ชำระค่าปรับจากการปรับผังรายการและดอกเบี้ยในค่าส่วนต่างจำนวนประมาณหนึ่งแสนล้านบาท จนกว่าคณะอนุญาโตตุลาการจะได้มีคำชี้ขาดและข้อพิพาทดังกล่าวถึงที่สุดตามกฎหมาย

2. บริษัทฯ ขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทฯ ชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งในเรื่องนี้

21 กุมภาพันธ์ 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวและคำร้องขอให้ถอนอุทธรณ์ โดยมีข้อวินิจฉัยว่า การที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้น หากบริษัทฯ เห็นว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบก็ย่อมมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวได้ ส่วนกรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรียกให้ผู้ร้อง (บริษัทฯ) ชำระค่าปรับและดอกเบี้ยค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างรวมทั้งขอให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพื่อให้บริษัทฯ สามารถชำระค่าอนุญาตให้ดำเนินการจำนวน 2,210 ล้านบาท ให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลได้มีคำสั่งนั้น ศาลเห็นว่าเป็นกรณีระหว่างบริษัทฯ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่จะเจรจาตกลงกัน และหากบริษัทฯ เห็นว่าไม่ต้องชำระหรือขอผ่อนผันการชำระหนี้ก็เป็นสิทธิที่ดำเนินการไปตามขั้นตอนของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และกระบวนการตามกฎหมายต่อไป จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองประโยชน์ของบริษัทฯ ขณะดำเนินการ ซึ่งคำสั่งศาลปกครองกลางดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุดโดยบริษัทฯ ไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

7 มีนาคม 2550 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ และแจ้งให้ บริษัทฯ ดำเนินการชำระหนี้ และส่งมอบทรัพย์สินที่บริษัทฯ มีไว้ใช้ในการดำเนินกิจการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ คืนให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ภายในเวลาที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2550 (24.00 น. ของวันที่ 7 มีนาคม 2550) ซึ่งการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทฯ จำเป็นต้องหยุดการดำเนินธุรกิจสถานีโทรทัศน์ในระบบยูเอชเอฟนับแต่นั้นมา

28 มีนาคม 2550 บริษัทฯ ได้มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้โต้แย้งว่าการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และการเรียกร้องให้บริษัทฯ ต้องชำระหนี้จำนวนกว่าแสนล้านบาทให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นำมาเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากบริษัทฯ มิได้กระทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการผิดสัญญาเข้าร่วมงานฯ บริษัทฯ มิได้เห็นด้วยกับการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นการกระทำอันไม่ชอบดังกล่าว และโดยที่การบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิจการของบริษัทฯ ได้รับความเสียหาย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงต้องรับผิดชอบแก่บริษัทฯ และบริษัทฯ ได้ส่งหนังสือสิทธิในการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

30 มีนาคม 2550 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 เรียกร้องให้บริษัทฯ ชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่างจำนวน 2,210 ล้านบาท และค่าอนุญาตให้ดำเนินการงวดที่ 12 จำนวน 677 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดจนถึงวันที่ 7 มีนาคม 2550) ค่าดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง จำนวน 562 ล้านบาท (นับจากวันที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาด จนถึงวันที่ฟ้องคดีวันที่ 30 มีนาคม 2550) ค่าปรับผังรายการจำนวน 97,760 ล้านบาท และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบจำนวน 656 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบนับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเงินเสร็จสิ้น ซึ่งกรณีมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบเป็นประเด็นใหม่ ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่เคยเรียกร้องให้บริษัทฯ ชำระหนี้มาก่อนรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท

24 เมษายน 2550 บริษัทฯ ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางขอให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการแทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งบังคับให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

8 พฤษภาคม 2550 บริษัทฯยื่นคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ 910/ 2550 กรณีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนลงนามสัญญา จนเป็นเหตุให้บริษัทฯได้รับความเสียหาย โดยเรียกค่าเสียหาย 119,252 ล้านบาท

9 พฤษภาคม 2550 บริษัทฯยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นคดีหมายเลขดำที่ 46/2550 ให้คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดกรณีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและข้อสัญญาเข้าร่วมงานฯ และความไม่ถูกต้องในการเรียกร้องให้บริษัทฯ ชำระค่าส่วนต่าง ดอกเบี้ย ค่าปรับมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ และบริษัทฯขอเรียกค่าเสียหายจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน 21,814 ล้านบาท พร้อม ทั้งขอให้ชดเชยความเสียหายโดยให้บริษัทฯได้กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ ระบบ ยูเอชเอฟ ต่อไปจนครบอายุตามสัญญาฯ

30 พฤษภาคม 2550 คดีหมายเลขดำที่ 910/2550 ซึ่งบริษัทฯเป็นผู้ฟ้องคดี ประเด็นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเกินกว่าอายุความ 10 ปี (สัญญาเข้าร่วมงานฯ มีผลผูกพันตั้งแต่ 3 กรกฎาคม 2538)

10 กรกฎาคม 2550 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง **นายวิรัช จิระแพทย์** เป็นอนุญาโตตุลาการ แทน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในข้อพิพาทสถาบันอนุญาโตตุลาการหมายเลขดำที่ 1/2550 และให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขที่ 1/2550 ต่อไป

11 กรกฎาคม 2550 บริษัทฯยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดกรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องคดีหมายเลขดำที่ 910/2550เพราะเหตุขาดอายุความ (คดีหมายเลขดำที่ 910/2550เป็นคดีที่บริษัทฯเป็นผู้ฟ้องคดีประเด็นที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ จนเป็นเหตุให้บริษัทฯได้รับความเสียหาย)

22 มิถุนายน 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ฟ้องคดี เรียกร้องให้ บริษัทฯ ชำระหนี้ที่กล่าวอ้าง ได้แก่ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ยร้อยละ 15 ของค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ค่าปรับผังรายการ และมูลค่าทรัพย์สินที่ส่งมอบไม่ครบ รวมทั้งสิ้น 101,865 ล้านบาท เพื่อให้คู่สัญญาเข้าร่วมงานฯไปดำเนินการทางอนุญาโตตุลาการตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯร่วมงานฯ

24 กรกฎาคม 2550 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ตัดสินให้จำหน่ายคดีหมายเลขดำที่ 640/2550 ต่อศาลปกครองสูงสุด และยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวให้หยุดกระบวนการอนุญาโตตุลาการเพื่อรอคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

17 สิงหาคม 2550 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง **นายวิรัช จีระแพทย์** เป็นอนุญาโตตุลาการแทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในข้อพิพาทสถาบันอนุญาโตตุลาการหมายเลขดำที่ 1/2550 และอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งให้ดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการในกรณีข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาโตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทหมายเลขที่ 1/2550 ต่อไป

29 ตุลาคม 2550 บริษัทฯยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวฉุกเฉิน เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย มีผลใช้บังคับก่อนมีคำพิพากษาในคดีของบริษัทฯ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2550 และจะนำเสนอสมานิติบัญญัติแห่งชาติในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 โดยบริษัทฯได้ให้เหตุผลในคำร้องว่า หากร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านการพิจารณาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการ หรือ คำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัทฯ กับ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัทฯ ซึ่งบริษัทฯได้เรียกร้องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชดเชยค่าเสียหาย ให้บริษัทฯโดยการอนุญาตให้บริษัทฯ กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ ระบบ ยู เอช เอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯ เดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไป เนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทฯ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าว บริษัทฯ จึงขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาไต่สวนฉุกเฉินและมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามมาตรการหยุดดำเนินการหรือหยุดการเสนอร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยให้สมานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยเร่งด่วน ตามแต่วิธีการที่ศาลปกครองกลางจะเห็นสมควรจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

30 ตุลาคม 2550 ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอคุ้มครองฉุกเฉินดังกล่าวของบริษัทฯ โดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำในหน้าที่ของสมานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มิใช่การใช้อำนาจทางปกครอง จึงไม่มีเหตุผลอันควรและเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งระงับการดำเนินการของสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้และปัจจุบันข้อพิพาทนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ จึงไม่มีเหตุผลสมควรที่ศาลปกครองกลางจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองตามที่บริษัทฯร้องขอมาได้

31 ตุลาคม 2550 ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยดังกล่าว ได้ผ่านการอนุมัติจากสมานิติบัญญัติแห่งชาติ และอยู่ระหว่างการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไป

14 พฤศจิกายน 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลางโดยแต่งตั้ง **นายวิรัช จีระแพทย์** เป็นอนุญาโตตุลาการ แทน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในข้อพิพาทสถาบันอนุญาโตตุลาการหมายเลขดำที่ 1/2550 ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องค่าปรับ ค่าอนุญาโตให้ดำเนินการส่วนต่าง และดอกเบี้ย ตามข้อพิพาทที่ 1/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป ส่วนคดีหมายเลขดำที่ 910/2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเช่นเดียวกับศาลปกครองกลางโดยไม่รับพิจารณาคำอุทธรณ์ในคดีที่บริษัทฯ ฟ้องกรณีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่นำข้อ 5 วรรคสี่ เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบก่อนลงนามสัญญา เพราะเหตุขาดอายุความ

19 ธันวาคม 2550 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งยืนยันตามศาลปกครองกลางโดยมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี 640/2550 ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ฟ้องคดีฟ้องให้บริษัทชำระหนี้ที่กล่าวอ้างจำนวน 101,865 ล้านบาท ดังนั้นข้อพิพาทเรื่องภาระหนี้ อันประกอบด้วย ค่าปรับ ค่าอนุญาตให้ดำเนินการส่วนต่าง ดอกเบี้ย และมูลค่าทรัพย์สินส่งมอบไม่ครบ และการบอกเลิกไม่ชอบ ตามข้อพิพาทที่ 1/2550 และ 46/2550 จึงต้องดำเนินการตามกระบวนการอนุญาโตตุลาการต่อไป

การดำเนินงานของบริษัท เกี่ยวกับคดีพิพาทที่มีกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในปี 2551

15 มกราคม 2551 พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว มีผลให้คำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการหรือคำพิพากษาของศาลปกครองในข้อพิพาทหรือคดีระหว่างบริษัท กับ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2551 ที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้อหนึ่งของบริษัท ซึ่งบริษัท ได้เรียกร้องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชดเชยค่าเสียหายให้บริษัทโดยการอนุญาตให้บริษัท กลับเข้าดำเนินการสถานีโทรทัศน์ ระบบ ยู เอช เอฟ โดยใช้คลื่นความถี่และทรัพย์สินอุปกรณ์เครือข่ายเดิมต่อไปจนครบตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาเข้าร่วมงานฯเดิม ไม่อาจมีผลบังคับได้อีกต่อไปเนื่องจากบรรดาทรัพย์สินต่างๆ รวมถึงสิทธิ หน้าที่ และภาระผูกพันของบริษัทฯ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ จะตกเป็นของรัฐตามบทเฉพาะกาลมาตรา 56 แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บริษัทฯยังคงมีคดีความฟ้องร้องกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ยังดำเนินต่อไปในกระบวนการยุติธรรม และข้อเรียกร้องค่าเสียหายข้ออื่นๆ ที่เรียกร้องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชดเชยค่าเสียหายโดยชำระคืนเป็นเงินสดหรือการชดเชยโดยวิธีอื่นให้แก่บริษัทฯ ยังคงมีผลทางกฎหมายอยู่ หากศาลมีคำพิพากษาชี้ขาดตามที่บริษัทฯ เรียกร้อง

30 ตุลาคม 2551 สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ยื่นคำร้องเลขที่ ค 9/ 2551 ขอคุ้มครองชั่วคราวต่อศาลปกครองกลาง โดยร้องขอให้ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งห้ามไม่ให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวในปัจจุบันกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่ดิน ที่อำเภอ ชุมพล จังหวัด นครราชสีมา และอำเภอ เพี้ย จังหวัดอุดรธานี โฉนดที่ดินที่ 25168 และ 29554 ก่อนข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 46/2550 จะมีคำชี้ขาดและถึงที่สุด และขอให้มีการสั่งแจ้งไปยังเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ห้ามจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวไว้ชั่วคราว ก่อนมีคำชี้ขาดข้อพิพาท โดยกล่าวอ้างสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 1.1 วรรคสอง ที่กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า “ ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ในการดำเนินการ และทรัพย์สินอื่นใดที่ผู้เข้าร่วมงานได้ดำเนินการจัดหาหรือได้มาหรือมีไว้เพื่อดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ ตามสัญญานี้ ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันลงนามในสัญญาให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน นับแต่วันที่ได้ติดตั้งอุปกรณ์เสร็จเรียบร้อยและใช้งานได้ หรือได้จัดหาโอกาสแรก แต่ไม่ช้ากว่าวันเริ่มดำเนินการ ทั้งนี้ สำนักงานตกลงให้ผู้เข้าร่วมงานมีสิทธิและหน้าที่ในการครอบครองและใช้สอยทรัพย์สินดังกล่าวในการดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญานี้”

25 ธันวาคม 2551 ศาลปกครองกลาง ได้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ห้ามบริษัท กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่ดิน อำเภอชุมพล จังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันบริษัท อยู่ในระหว่าง ทำคำคัดค้านเพื่อยื่นอุทธรณ์คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าว ต่อศาลปกครองสูงสุด โดยสรุปบริษัทฯ ยังอยู่ระหว่างรอผลการพิจารณาจากสถาบันอนุญาโตตุลาการชี้ขาดเรื่องภาระหนี้ต่างๆ ดังกล่าว ตามคดีข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 1/2550 และเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการถูกบอกเลิกสัญญาโดยมิชอบตามคดีหมายเลขดำ ที่ 46/2550 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลคำพิพากษาของศาลซึ่งไม่อาจคาดการณ์ผลได้